

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalmorum Liber V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

PSALMORVM

LIBER V.

PSALM. CVII.

Confitemini Domino quoniam bonus.

MISERICORDIAE DIVITIAE, ET PRE-
CATIONIS EFFICACITAS.

Carmen Heroicum.

- 1 Os IAM celebrate bonum ac per fe-
cla benigno
Numine, quod mundo monstravit pro-
uidus omni.
- 2 Idq. redēpta IAE dicat gēs, ipse redemit
Quos arcti ē manibus domini, variisque locorum
- 3 Collegit terris, occasu & Solis ab ortu,
Vnde later Boreas, vnde & sparia ampla mari sunt:
- 4 Per steriles tractus & inhospita tesqua vagantes
Quarentes inopesque via, quae duceret urbem
- 5 Ad cultam; pressi ante fameque sitique molesta,
6 Obtecta ac tenebris anima est. Clamore sed IAM
Angustis rerum pressi petiere periclis:
- 7 Et grauib. curis hos eruit ille; hominumque
Rectum iter ad sedes dux commonstravit & urbem.
- 8 Ergo IAM propria & bonitas, miraculaque ipsis
Cognita terrigenis fateantur concelebrentque.
- 9 Prouidus ille animam quoniam satiauit anhelam,
Ille bonis animam sitientem saepe repleuit.
- 10 Quique sedent tenebris & opacae mortis in vmbra,
Vincti atque arumnis & iniquo pondere ferri:
- 11 FORTIS dicta ausi quoniam violare, SVPERNI
12 Consiliū spreuere. igitur sua corda labore
Afflicta & miseris rebus cecidere: iniure
- 13 Hos voluit nemo; donec clamoribus IAM
Rebus in angustis vnum petiere; periculo
- 14 Multiplici & cura pressis tulit ille salutem.
Hos tenebris, gelida ac de mortis protulit vmbra;
Vinclaque conuellens, his libera crura remisit.

15° Ergo

- 15 Ergo sua & bonitas I A M, miracula & ipsis
 Cognita terrigenis fateantur concelebrentque.
 16 Qui chalybum vectes, portas quoque fregit ahenas:
 17 Qui stulti scelerumque via prauorum & amore
 18 Decumbunt pressi; fastidia magna ciborum
 Obducunt animas miseris, foribusque propinqui
 19 Mortis eunt atra. Demum clamoribus I A M
 Rebus in angustiis petiere; hos ille periculis
 20 Actre; idis curis seruauit: mittere verbum
 Dignatusque suum, medicatos eruit ipsis
 Ex fossis penitus, quibus accessere, sepulchri.
 21 Ergo sua & bonitas I A M, miracula & ipsis
 Cognita terrigenis fateantur concelebrentque:
 22 Et sacra testantis laudis certumque fatentis
 Sacrificent cantum, & narrent sua maxima facta.
 23 Qui mare descendunt ratibus, sua munia quique
 24 In magnis obeunt vndis; videre profundo
 Facta IAE in pelago, mirandaque plurima: namq. is
 25 Dixit, & exurgens ventoso turbine fluctus
 26 Tollitur. illi alti iam caelos tangere, iamque
 Imis deducti, absorpti & creduntur abyssis.
 27 Deficit ærumnis anima his. nutantque tremuntque vt
 Ebrius, absorpta hos omnis sapientia fallit.
 28 Rebus ita angustiis I A M clamore vocarunt,
 Anxietate omni penitus quos extulit ille.
 29 Stare iubet, stantem tempestatemque tacere,
 Et posuit motos in tuta silentia fluctus.
 30 Ob tacitas placidasque vndas latantur, & idem
 Incohæres ducit quò mens, quò cura ferebat.
 31 Ergo sua & bonitas I A M, miraculaque ipsis
 Cognita terrigenis fateantur concelebrentque.
 32 Hunc populi in cœtu extollant, clarique senatus
 Confessu hunc celebrent, resonanti & laude saluent.
 33 Desertum posuit fluuios; quique exitus vndis
 Antè frequens fuerat, sitientes transit in agros:
 34 Fructiferam terram in sterilem iubet ire salinam,
 Ipsorum ob noxam, scelerataque facta colentum.
 35 Rursus aquas in deserto, riuosque fluentes
 Constituit; tellus arens fit & exitus vndis.
 36 Collocat hicq. fame oppressos: queis còdere & urbem,
 37 Atque habitare dedit. Tunc semina iacta per agros;
 Consua maturos produxit vinea fructus.
 38 Multiplici hos auget prole; ac decrescere non vult

39 His p
 Anxi
 40 Obru
 Auia
 41 Extu
 Vrfer
 42 Speç
 Turb
 43. Quis
 Muni

DIVI
 ET

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

- 39 His pecus: imminuit tamen illis dura tyrannis,
Anxietasque, malum proprium, & violenta potestas.
40 Obruit effuso contemptu magnificos, qui
Auiæ deiecti loca, sicca & senta pererrant.
41 Extulit idem inopem, duris quem rebus egestas
Urserat; ut pecus hos componit prole frequenti.
42 Spectantes gaudent recti: peruersa sed omnis
Turbæque iniqua sibi præcluso conticet ore.
43 Quis sapiens hæc obseruat prudenter? ut IAE
Munera noscantur plura atque exempla benigni.

PSALM. CVIII.

Paratum cor meum Deus.

DIVINA VIRTUS SOLA MAXIMA.
ET EFFICIENTISSIMA VNI-
VERSALISQVE.

Canticum Psalmi David.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 2 **C**onstat cor mihi mi D E V S;
Psallam, teque canam; tum mea gloria:
3 Nablum cum cithara excita,
Cumque aurora venit protinus exciter.
4 I A S te in populis feram,
Te psallam varians natio quæ patet:
5 Cælos nam bonitas tua
Altos, exsuperatque æthera veritas.
6 Cælis tollitor ò D E V S,
Et sit terra minor gloria quam tua.
7 Ut gens chara tibi eruta
Exitet nempe, tuæ munere dextere
Serua atque asserere; tum mihi
Responde facilis, prouidus & faue.
8 Sic sancto eloquio D E V S
Dixit: Lætus ego diuidere inclytos
Agros quos Sichime colit;
Vallem Suchoti metiar & mihi.
9 Sunt siluæ Gilead mex:
Est & mi Manasès, ac Ephraim mei
Firmamen capitis, meis
Iudas scriba manet legibus vnicus.

10. Moab

- 20 Moab olla mihi est, pedes
 Et qua crura lauem : mittere calcem
 Inque Edom meditor meum;
 Atque vsque in Peleseth letus ouans ferar.
- 21 En quis sifset in arcibus
 Me nunc, inque domos ducet Idumedum?
- 22 An non nos DEVS abiicis?
 Nec dux nostra moues agmina prodiens.
- 23 Nobis auxilium dato ex
 Arctis; vana salus est hominis quidem.
- 24 Virtus nostra parabitur
 Ipso auctore DEO, qui premet hostium
 Nostrorum petulantiam;
 Atque illos penitus queis premimur, tere.

PSAL. CIX.

Deus laudem meam ne tacueris.

DEO INIURIARVM VINDICI
 IVSTISSIMO D.

Ad præstantem Davidis Psalmus.

Carmen Elegiacum.

- Q**uem laudo DEVS, quo laudor PRINCIPE, ne
 Dissimules, surdi aut more precor taceas. (tu
 2 Impia nam fraude artificum patuere super me
 Ora, mihi vanum suntque locuta dolum.
 3 Verba odij me atque inuidiæ obsedere maligna;
 Immeritoque mouent prælia seua mihi.
 4 Hi mihi quos & amo, aduersi infensique minantur;
 Pro quibus ipse pia te DEVS oro prece.
 5 Proque bono officio rursus mihi incommoda ponunt,
 Dantque odium nostræ præmia amicitiae.
 6 Opprimat improbus hunc impunè, ut dexter & ipsa
 Stet Satan prauum crimine iudicij.
 7 Impius in causa ac damnatus prodeat illi;
 Sint sibi peccato quas volet esse preces.
 8 Exiguos agat ille dies, munus ferat alter
 Illius, fido promptior officio.
 9 Sint orbi huic nati, vidua ac deserta sit vxor;
 10 Sint nati instabiles, perpetuoque vagi

Mendici

Menc
 E
 11 Cred
 E
 12 Illi
 Ill
 13 Poste
 V
 14 Et n
 E
 15 I A
 C
 16 Inm
 I
 17 Trito
 C
 Non
 I
 18 Indu
 V
 19 Hun
 C
 20 Hoc
 J
 21 I A
 .
 22 Qui
 23 Iam
 24 Deb
 25 Illi
 26 I A
 V
 27 I A
 28 Ij
 29 Ho
 30

Mendici excurrant, quærant patriisque ruinis
Eiecti ac domibus, quas habitare nefas.

11 Creditor illaqueet quidquid possederat ille;
Eius erit cunctus præda aliena labor.

12 Illi nullus opem facilis qui porrigat, adsit;
Illius natis nemove prospiciat.

13 Posteritas excisa omnis cadat illius; ætas
Vna illis nomen deleat atque tegat.

14 Et memori constent IAE delicta parentis,
Peccatum & matris non premat vlla dies.

15 IAM sint semper contra, terraque recisa,
Omnia dispereant his monumenta simul.

16 Inmemor ipse fuit miserandi, namque & egentem
Dum cupit ac miserum perdere, persequitur;

17 Trito corde virumque occidere quærit. Amata,
Quæ sibi quæsiuit, dira nefasta feret.

Non voluit benedicta sibi, benefaustaque; longè
Et benedicta illum protinus esugient.

18 Induat ut vestem malefausta hæc, pectore ut vndas,
Utque oleum penetrans ossibus excipiat.

19 Hunc & amictus uti velet, ceu cingula semper
Cingat, & à nodis non sollienda ferat.

20 Hoc operapretium, aduersos expectet ab IA
Hos, optant animæ qui maledicta mex.

21 IAS tuque tuum DOMINE ô precor asserere nomen;
Erue munifico numine meque bono.

22 Quippe ego pauper egens peto te; mea visceraq. intra
Occisum iam cor sentio quippe meum.

23 Iam velut umbra cadens ab eo, ut propulsa locusta
Excussus, finem querere pergo meum.

24 Debilia hæc genua, assidua ac ieiunia reddunt;
Macra caro est, succo nam caret ipsa suo.

25 Illis ipse fui probrum, quassantque videntes
Me caput, & moto vertice, despiciunt.

26 IAS auxilium mihi fer DEVS atque salutem,
Ut facilis constans diceris, utque bonus.

27 IAS nempe tuam cognoscent vimque manumque,
Auctorem agnoscent te, ac tua facta scient.

28 Ij maledicta ferent, sed tu benefausta repones,
Surgent, hos turpis sed pudor afficiet.

29 Hos pudor obuoluet ceu pallia: gratis ut IAM
30 Ore canam multum, confitearque meo.

Illuna

Illum etiam mediis cœtu laudabo frequent,
 Atque modis laudes pluribus has repetam.
 31 Nam stetit ipse inopi dexterque, animamq. malignis
 Ereptam insit viuere iudicibus.

PSALMVS CX.

Dixit Dominus domino meo.

CHRISTO REGI ET SACERDOTI
 AETerno PRoBATISSIMO EF-
 FICACISS. DEI FILIO DIC.

1 Daudis Psalmus.

Carmen Dicolen Distrophon.

- D**Vm responsa meo DOMINO pronuntiat IAS,
 Sic ait, Afsideas mihi dexter:
 Donec & ipse tuos deuictos protinus hostes
 Scamna pedum iubeo esse tuorum.
- 2 Sceptra Sione tui mittet tibi roboris IAS,
 Vt medios domineris in hostes.
- 3 Sponte tuus populus veniet tibi, sponte, die quo
 Publica constabit tua virtus:
 Sanctis pulchra inquam virtus splendoribus, ille
 Almus nascentisque tui ros
 Ex vreto tibi; nec tantus descendit ab ipsa
 Aurora, exsurget tibi quantus.
- 4 IAS iurauit, nunquam & iurata recidet,
 Tu mihi perpetuusque minister
 Melchisedek ritu æternus dicere sacerdos,
 Atque eris is verbo mihi certo.
- 5 Ipse die nasique sui DOMINVS tibi dexter
 Vulneribus reges dabit ictos.
- 6 Arbiter in gentes, densoque cadauere complens
 Procedet iustusque potensque.
 Sternet & in multa terra caput ille cruentum,
 Vt spatiis iam victor in amplis.
- 7 Inque via bibet è riuo; caput ergo decoro
 Attollet pulchroque triumpho.

P. S. A. I.

PSALMVS CXI.
Confitebor tibi Domine.

DEO MISERICORDI SALVTARI AD-
PIORVM EXHORTATIONEM
GRATVLATIO.

x Halleluiah.

*Carmen Dicolon Distrophon, Acrostichon
ordine Alphabeti.*

*AN-
TI-
ST-
RO-
PH-
ON-
AC-
RO-
STI-
CH-
ON*
A Tqui I A M integro laudabo ex corde, bonis ac
Rectis seorsum, sine sim cœtibus in mediis.
2 Grandia facta I A E constant, quærendaq. ab omni
Desiderante mente; qui concupit illa pius.
3 Huius opus laude est dignum pleneque decorum;
Vnius & stat cuncta per tempora iustitia.
4 Summaque mirandis fecit monumenta, probatus
His fautor I A S: gratiæ prouidus atq. parës.
5 Tradidit isque suis prædam metuentibus; ille
Omni memor sæclo sui fœderis ipse manet.
6 Cuius vis operum est populo monstrata fideli, ac
Laus, gētium fundum suo cum dedit is populo.
7 Magna fides ac ius, manuum sunt illius acta;
Quæcunque mandat ille sunt constabilita fide;
8 Sustentata vltra voluentia sæcula mundi,
Et æqua, veritatis & consolidata modis.
9 Pollicitus misit vitam populo ille redempto,
Suumque iussit fœdus in sæcla perenne fore.
10 Quàm sanctum est eius, quàm formidabile nomē!
Rectū, metusque I A E pius, principii sapere est.
Scit, sapit is, fruiturque aptè qui fecerit illa,
Tenetque laudis integrum perpetuumq. decus.

PSAL. CXII.

Beatus vir qui timet Dominum.

PIETATIS VERAE PRÆSTAN-
TIA ET VIRTVS.

1 Halleluiah.

Carmen Tricolon Tetraastrophon Acrostichon.

*SA-
MUEL*
SA Tqui beatus qui timet & colit
I A M, bene eius iussa que diligit,
M. Grandec

- 2 **I** Grande huic potenti ac dignitate
Terra videt venerata semen.
- 3 **T** Directa virtus est quibus, audient,
Aetate laeti quod memorent sua.
- 4 **H** Huius domumque & copia alma
Diuitiis opibusque complet.
- 5 **V** Vinens stat illi iustitiae aequitas,
Splendensque rectis candida lux nitet
Caliginosa nocte. clemens,
Hic facilis, bonus atque iustus.
- 6 **T** Tam pulchra fors est munifici viri,
Clemens roganti qui sua commodat;
Huic cuncta, res & verba, constant
Iudicio moderata recto.
- 7 **C** Certè labanti nunquam animo cadet,
Longisque iusti gloria saeculis,
Expersque durabit maligni
Murmuris, inuidiamque vincet.
- 8 **N** Nam fixum in I A fidere cor tenet,
Stat corde fultus, nil metuet quidem,
Exempla pressorum suorum
Dum videat stupeatque digna.
- 9 **P** Panditque egenis non tenuem manum,
Sic huic perennis iustitia ac manet;
Quantumque confurgit decorum
Tollitur erigiturque cornu.
- 10 **R** Rectique cernit nescius impius,
Saxit macrescens dentibus & crepat;
Totum peribit quidquid optant
Impia percipiuntque turba.

PSALMVS CXIII.

Laudate pueri Dominum.

EXIGVAE SEMENTIS HVMANAE
VBERRIMVS FRVCTVS A DEO.

I

Haleluiah.

Carmen Dicolon Tetrastryphon.

- 1 **I** AM vos famuli tollite laudibus,
I IAE nomen age ac laudibus edite:
- 2 **I** AE nunc celebre & nomen in vltima
Ultra & saecula personet.

3 Vnde

LIBER V.

170

- 3 Vnde & Sol oritur, quâque cadens subit,
IAE nomen erit laudibus inclytum.
- 4 IAS cellus enim gentibus omnibus,
Cælis amplus & eminent.
- 5 IAE quis similis, quem colimus DEVM?
Qui ponitque thronum sedibus editis.
- 6 Quique ut respiciat quidquid in æthere
Ac terra est, se humilem refert.
- 7 Mendicam tenui è puluere qui erigit,
Deiectumque fimo qui leuat indigum,
- 8 Iungat principibus quem; populi sui
Sitat principibus parem.
- 9 Ille hanc, quæ sterilis vixerat in domo,
Fœcundam locat; & pignora dulcia
Dat matri, & cumulat gaudia pectori;
Ergo IAH halelu inclytum.

PSALMVS CXIIII.

In exitu Israël de Aegypto.

HOMINVM EK DEI LIBERALI-
TATE AMPLIFICATIO.*Carmen Sapphicum.*

1. I Sraël quando sobolesque Iacob
Barbaræ linquens populum loquelæ, &
Regna Mitsâim; nimium molestis
Vrbibus exit:
2. Iuda tunc sanctum in populum sacrat;
Principem agnoscit Dominumque letus
Israël dictis, opere ac potentem,
Imperisque.
3. Hoc mare ut vidit, trepidans refugit,
In caput versus reditque Iarden;
4. Utque verueces saliere montes,
Et iuga ut agni.
5. Dic mare ô quid te fugere, ac te Iarden
Cogit ad summum remeare fontem?
6. Utque verueces trepidare montes,
Et iuga ut agnos.
7. Terra presentem D O M I N V M tremebat
Ac D E V M, cuius puer est Iacob.
8. Vertit is rupem in pelagus, fluentis
Saxaque in amnes.

M. 2.

P. S. A. T. E.

Non nobis Domine, non nobis.

AMPLIFICATIONIS HVMANÆ
POSTVLATIO.

Carmen Sapphicum.

- 1 **N**ostra non nobis celebretur I A S
Gloria, ast istud decus atque nomen
Assere, vt constet bonitas fidesque
Ista per orbem.
- 2 Dicere & cur nam patiēte gentes,
Horū vbi PRINCEPS DEVS est? DEVS nā
- 3 Noster in cælis operis potensque
Consiliique est.
- 4 Plena at ærumnæ simulacha ab istis
Culta sunt, aurum atque hominum labores
Sunt & argentum; manibusque formas
Accipiunt has.
- 5 Os habent, numquam tamen eloquentur,
Nec suis possunt oculis videre,
- 6 Nil vel audire, vt patulis propinqui
Auribus adstent.
Nasus iis expers liquidi est odoris:
- 7 Nil tenent illis manibusve tangunt;
Nec suis vadunt pedibus, sonant nec
Guttare voces.
- 8 Hæc sibi qui vel coluere facta,
Fidit aut quisquis veneratus ipsis,
Horum erunt cuncti similes, deorum
Nempe suorum.
- 9 Israël fidet bene doctus I A E
Is sibi tutor clypeusque; & I A E
- 10 Fidit Aronis domus, huicque tutor
Præsidiumque est.
- 11 Qui timent I A M sapienter I A E
Semper ij fidunt, quibus ille tutor
Est & inuictus clypeus, supernum
Præsidiumque
- 12 Nos memor faustè benedicet I A S,
Israël faustè benedicet ille
Sic domum; Aronis benedicet amplam
Ille domumque.

LIBER V.

181

- 13 Ille cultores benedicet I A M
Qui timent, magnos simul ac minores.
- 14 Vos bonus, natos pariterque vestros,
Augeat I A S.
- 15 Prosperi atque I A E penitus sacrati
Estē, qui cælos solidamque terram
- 16 Fecit. at cæli referuntur I A E
Regnæque cæli:
Filiis terram dedit ille Adami.
- 17 Mortui non I A H celebrant, nec omnes
Antra qui fossæ subeunt silentisque
Atra sepulchri.
- 18 Laudibus crebris celebrare at I A M
Cura sit nobis modò & vsque in omne
Sæculum longè penitus futurum,
Vosque haleluiah.

PSALMVS CXVI.

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus.

PROMISSIO DEI PRAESIDIUM
PRAESTANTISS.*Carmen Dicolon Distrophon.*

- 1 I A M diligo maximum,
Vocem quippe, meas audiit ac preces;
- 2 Autem mi appulit is suam;
Appellabo dies hunc igitur meos:
- 3 Mortis namque doloribus
Iam iam septus eram; sollicitus frequens,
Qualisque est barathri, labor
Me inuentum penitus presserat, ipseque
Angusta anxiæque omnia
Nancisci poteram, nil mihi commodi.
- 4 I A E nomen at inuoco,
I A S hanc animam, te precor, erue.
- 5 I A S numine gratiæ
Lenis, iustitiæ ac numine qui valet:
Idem, quem colimus D E V M,
Clemens ingento, visceribus bonis.
- 6 I A S simplicium vigil
Custos, certa salus sit tenui mihi.

M 3

7 Ad

- 7 Ad certam requiem tibi
IAS fautor adest, o mea mens redi.
- 8 Morti ipse hanc animam dadas,
Ipse hac à lachrymis lumina libera,
Hunc, ne corruerem, pedem.
- 9 Ante IAM ingrediar, terræ animantium
Inter multiplicis gregem.
- 10 Ipse vt credideram sic loquor; ille ego
Qui afflicus fueram nimis.
- 11 Ipse ac dum trepido, dum tremo, dixeram,
Mendax omnis homo quidem.
- 12 IAE quid referam pro meritis bonis?
Tot pro muneribus mihi?
- 13 Attollam calicem pocula sospitum,
IAM vocèque proferam.
- 14 IAE, dum populus me ipsius adspicit,
Reddam vota libens mea.
- 15 IAE est ante oculos chara piis suis
Mors illata fidelibus.
- 16 IAS (seruus enim sum tuus) en age
(Seruæ filius ac tuæ)
Soluisti penitus tu mea vincula.
- 17 Sacrum (profiteor tibi)
Laudis perpetuæ sacrificans feram,
IAE nomen & inuocans.
- 18 IAE, cum populus me ipsius inspicit,
Reddam vota libens mea.
- 19 IAE inque æde sacra stans & in atriis,
Intraque o Solyme tuos
Muros, vosque simul IAH halelu bonum.

PSALM. CXVII.

Laudate Dominum omnes gentes.

P V B L I C A E S A L V T I S G R A T V L A T I O .

Carmen Dicolon Tetrastraphon.

- 1 IAM dicite laudibus
I Omnes vndique gentium;
Orbis natio plerima
IAM concelebrate.
- 2 Eius nam bonitas adest
Nobis robore maxima;
IAE & perpetua est fides,
Ergo IAH halelu bonum.

P S A L .

C F

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

PSALM. CXVIII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

CHRISTO REGI PONTIFICI SALV-
TARI EFFICACISSIMO DIC.*Carmen Dicolon Distrophon.*

- 1 IAE ferte bono memorem laudemque decusque,
Cuius benignum numen est, perpetuoque manet.
- 2 Israël hunc dicet primusque fatebitur Alnum,
Cuius benignum numen est, perpetuoque manet.
- 3 Dicet & Aronis domus huncque fatebitur Alnum,
Cuius benignum numen est, perpetuoque manet.
- 4 Qui memunt I A M, dicent, referentque fatentes,
Cuius benignum numen est, perpetuoque manet.
- 5 Ipse locis arctis I A H pressus nempe vocabo,
Respondit amplioribus I A H spatii que mihi.
- 6 I A S ipse mihi adsittat, nihil ipse timebo,
Conentur in me quidquid, aut efficiant homines.
- 7 I A S auxiliisque meis mihi commodus adstet,
Ipse invidentes non pavens despiciamque meos.
- 8 Confugere, atque IAE auxilium perquirere prestat,
Niti caduco quam viro, fidere quamque homini.
- 9 Confugere, atque IAE auxilium perquirere prestat,
Quam vel potentioribus fidere principibus.
- 10 Me gentes omnes circumstant, nomine at IAE
Illos paratus cadibusque excidiisque petam.
- 11 Vnliquo me obsessum circumdant, nomine at IAE
Illos paratus cadibusque excidiisque petam.
- 12 Me obsideant ut apes; spinis ceu exstinguitur ignis,
In nomine IAE sic eos excidio afficiam.
- 13 Præcipiti impulsu impuleras turbare ruentem
Me aggressus, I A S affuit mi, auxiliūque tulit.
- 14 I A H robur mihi & auxiliū, psalmusque cauendus,
Auctor salutis qui fuit semper eritque mihi.
- 15 Voce salutaris resonent tentoria cantus
Iustis; ut IAE exercitum dextra facit solidum.
- 16 Alta IAE, excellens præstanti numine, dextra,
Vires, & IAE exercitum dextra facit solidum.
- 17 Non moriar, vivens referam I A H fortia gesta;
18 Corruptor I A S mi fuit; non dedit ut morerer.
- 19 Iustitix quas ingrediar mihi pandite portas,
I A H gratiarum munus ac debita sacra feram.

M. 4 Hæc

- 20 Hæc porta est IAE, iusti quam semper adibunt:
 21 Laudabo te, exoratus es qui mihi cerra salus.
 22 Quem lapidem artificum proiccerat improbitas, hic
 Est angularis in domo præcipuumque caput.
 23 Hoc nostris oculis mirandum constat ab IA;
 24 Nobis ab IA hic est dies lætitiæ celebris.
 25 Nunc adeo serua, nuncque IAS ferque salutem,
 IAS secunda cœpta fac nunc adeoque fauc.
 26 Prosper & ille, IAE venit huc qui nomine vobis,
 IAE precamur fausta queis contigit esse domus.
 27 FORTIS nempe IAS nobis illuxit; ad aræ
 Ligate cornua hostiam funibus implicitam.
 28 Extollès mihi te FORTE Mq. DEV Mq. fatebor,
 Te laude tollam in astra, te gratus vbiq; canam.
 29 IAE ferte bono memorem laudèmq; decusque,
 Cuius benignum numen est, perpetuòque manet.

PSALM. CXIX.

Beati immaculati in via.

PVLCHERRIMAE LEGIS MI-
RABILIS AMOR.*Carmen Elegiacum Acrostichon.*

N A

- 1 **A**mplè felices illi quibus est via simplex,
 Lege IAE ingressis id studiùmque manet.
 2 Ac qui eius testata student seruare, beati,
 Huncque omni quærunt corde petuntque pij.
 3 Artifices fraudis prauæ simul esse nequibunt;
 Illius innocuas atque tenere vias.
 4 At tu præcipiens validè obseruare iubebas
 Quæ mandata tuo sunt data consilio.
 5 Atque vtinam tua decreta vt sanctissima seruem,
 Sint mihi constratæ compositæque via.
 6 Abfuerit mihi tuncque pudor, tua cuncta videndo
 Cùm præcepta sequi, conspiciere ac valeam.
 7 Addiscens tua cùm fuero iustissima iura,
 Perfecto grates tunc tibi corde feram.
 8 Attamen vt decreta tua obseruare parantem
 Ne me, valde oro, destituas famulum.

p Blanda

B

- 9 Blanda iuuenta viam quæ purget? seruet vt illa,
Quæ verbis monstas significasque tuis.
10 Blando etiam te corde peto, te pectore toto,
Fallere præceptis ne sine meque tuis.
11 Blanda tua abdideram iam corde ac pectore dicta,
Ne tibi peccarem, neu vitium facerem.
12 Blanda tua o benedicte I A S decreta doce me;
Te mihi doctorem discipulus celebrem.
13 Bellè ipse & labiis propriis numerata ferebam
lura, oris mihi sunt quæ monumenta tui.
14 Bellis diuitiis tua me testata, meam plus
Omnibus afficiunt lætificantque viam.
15 Blanda tua vt mandata libes meditatorque loquorque,
Aspicio ipse frequens orbita quaque tua est!
16 Bella mihi decreta tua & mihi gaudia magna
Inde fluunt, verbi haud sim memor ipse tui.

G

- 17 Grandia redde tuo famulo tua præmia, viam
Observans verbum comperiaturque tuum.
18 Grandia vt ipse tuæ inspiciam miracula legis,
Auctor luce meos expedias oculos.
19 Grata mihi tua ne abscondas præcepta; etenim sum
Terræ hospes, patriis exul & ipse locis.
20 Gestit & in cunctas anima hæc dum percipit horas,
Iura tua exoptans frangitur ac teritur.
21 Grex maledictus erit detestandusque superbi,
Præceptis errant qui exiliuntque tuis.
22 Garrula probra mihi longè hinc, despectio & absit;
Testamenta etenim sunt mihi sancta tua.
23 Grande sonant verbis Domini in me multa locuti,
Sed decreta tua hæc ipse loquor famulus.
24 Gaudia summa mihi tua testamenta feruntur,
Sunt mihi consulti consilii que viri.

D

- 25 Demissa hæc anima est hæretque in puluere, verbi
Ipse tui vt viam iam memor efficias.
26 Doctum redde tuis decretis me, mihi adæque,
Respondèque, meas dum numero ipse vias.
27 Doctus ego tua quò mediter miracula, viam da
Te duce mandati discere posse tui.
28 Desluit hæc stillans anima heu nimis anxia, fultor
Me firma, ac verbi sis memor ipse tui:

M 5

29 Di-

- 29 Dimoueásque viam mendacem protinus à me;
Iege tua & grata & me miserante foue.
30 Delegi ipse viam veram, veram penitusque fidelem,
Et tua proposui iura ineunda mihi.
31 Diuelli haud possint I A S testata; mihi ista
Hærent; quorum tu ne sine me pudeat.
32 Decurram ipse viam præceptorumque tuorum,
Ipse velis modò cor amplificare meum.

H

- 33 Horteris doceásque viam me, posco, tuorum
Decretorum I A S, quam sequar in solidum.
34 Hic me tu erudiens doceas modò, lex tua cordi
Sic sacra, sic constans, sic erat apta meo.
35 Hanc volo, tuq; mihi hanc monstra, quæ certa tuorum
Est præceptorum semita, quam cupio.
36 Hoc tua propensum cor testamenta petat fac,
Semotum turpi forde & avaritia.
37 Hos oculos, ne vana queant, diuertere, videre;
Mèque tua inspira viuificaque via.
38 Huic statues dictumque tuum responsaque seruo,
Quæque tui possunt accumulare metum.
39 Horrens quòdq; tui opprobrium durà, mihi transfer,
Quippe tua (agnosco) sunt bona iudicia.
40 Hic mandata animus cupit en tua, viuere me fac
Iustum, iustitiæ participemque iux.

V

- 41 Vt tua dicta I A S, tua sic bonitasque salusque
Fac, potes, accedant, adueniantque mihi.
42 Verbum exprobranti mihi iam responsaque reddam,
Istud quòd verbum sit mihi præsidium.
43 Vsq; fidele meo verbum ne dimoue ab ore,
Omnino expectans dum tua iura peto.
44 Vsq; in secla tuæ postque omnia secula legis
Semper ego obseruans cultor eroque pius.
45 Vt tua quæsiui cupidus mandata, per amplum
Vitæ iter instituens progredior spatium.
46 Vfus & ipse tuis testatis, eloquar ante
Reges, nec fuerit mihi pudor illa loqui.
47 Valde amo quippe tua amplexus præcepta; mihi illa
Gaudia perpetuam lætitiæque ferent.
48 Vt tua chara mihi palmas ad iussa leuabo!
Decretisque tuis vt meditabor auens!

I S

- 49 Sis memor ô verbi, famulo iam pollicitus quòd
Cum fueris, certam spem facis esse mihi,
50 Solamen mihi, dum rebus miseris premor, hoc est,
Quod mihi ades, dicto vivere dasque tuo.
51 Sape diu ac valde me derisere superbi;
A lege at flexi non tamen ipse tua.
52 Sum memor, à primo refero tua iuraque mundo,
I A S solamenque hoc mihi fit solidum.
53 Sat mihi membra tremunt, me totum inuasit & horror,
Quòd legem spernant impia turba tuam.
54 Sunt mihi psallendi, tua sunt decreta canendi,
Materies variis queis vagor hospitium.
55 Sum quoque nocte tui memor I A S nominis; vique
Obseruem legem, stat mihi cura, tuam.
56 Sancta & culta mihi tua quòd mandata fuerunt;
Hæc mihi contingunt experiorque bona.

H

- 57 Hæc mea pars, I A S, dixi, obseruare tenebor
Verba tua, hoc dixi, propositumque manet.
58 Hoc precor ante tuos vultus miserere, rogo te
Corde omni, cetera ac fac mihi dicta tua.
59 Hos ego nainque pedes tua per testata reduxi,
Dum referoque meas, cogito dumque vias.
60 Hactenus ipse tua vt seruum præcepta (nec unquam
Cessauit) properans, & celer ipse fui.
61 Haud mihi (me quamuis præda implicuere cateruæ
Impix) erat legis cura relicta tua.
62 Horrida vel mitis nox sit, media erigor, vt te
Iuraque confitear, iustitiamque tuam.
63 His ego sum socius cunctis metuentibus & te,
Et queis mandati cura probanda tui est.
64 Haufit terra tuum numen, quo est plena, benignum;
Decretis me I A S perge docere tuis.

T

- 65 Tu bene munificus famulo mihi nempe fuisti
I A S, quæ verbi vis memoranda tui est.
66 Tuque bonum sensum melius quoque scire doce me:
Nam tua præcepta hæc sunt mihi certa fide.
67 Tramite depulsus, cum nondum frangerer, ipse
Errabam; seruo nunc tua dicta pius.
68 Tu bonus & bene munificus decreta doceto
Me tua, meque tuum perfice discipulum.

69 Toto

- 69 Toto corde tua obseruo mandata, superbi
 Quamquam compingant nomina vana mihi.
 70 Tanquam pinguis adeps horum cor gliscit obesum,
 Lex tua sed magnam fert mihi lætitiã.
 71 Tunc mihi, cum fueram afflictus, bene contigit, vnde
 Mi tua decreta addiscere posse datum est.
 72 Tam mihi chara tui lex oris, comoda tamque est,
 Auri atque argenti millia vt exsuperet.

71

- 73 Instrue me vt discam tua iam præcepta, paratus
 Quippe ego sum manibus factus & antè tuis.
 74 Inspicientque pij me læti, teque timentes,
 Quòd spem firment hanc tua verba mihi.
 75 I A S, ipse scio tua sanctaque iustaque iura:
 Quòd me afflixisti, veraque causa fuit.
 76 Ista tua ô bonitas me consoletur, vt istud
 Verbum, quo famulus stat tuus, exposuit.
 77 Interiora tua accedant mihi viscera, viuan;
 Nam tua lex certam fert mihi lætitiã.
 78 Illos & pudeat, qui me inuertere superbi
 Falso: mandata at proloquar ipse tua.
 79 Illi etiam, qui te metuunt, testataque norunt
 Qui tua, me reditu vel properante petant.
 80 Isto decreto simplex rectumque meum cor
 Esto, vt non possit me temerare pudor.

D. C

- 81 Cumque à te hæc anima exspectat posciturque salutem,
 Deficit, exspecto sed tua verba tamen.
 82 Cuncta & vis oculos hos deficit; in tua dicta
 Me consolari, dico vbi tempus erit?
 83 Certè oblitus eram nunquam decreta tua, etsi
 Instar vtris fumo complicitus fuerim.
 84 Certa tuo famulo præbe vt sit summa dierum,
 Hostes cum statues iudicio ipse meos.
 85 Clàm puteos mihi foderunt foueasque superbi,
 Lege tua quæ non constituisse licet.
 86 Cuncta tua (hoc scio) sunt præcepta fidelia, vanè
 Me sequitur turba hæc; tu mihi profer opem.
 87 Consumptus penè his fueram, terraque repulsus;
 Mandata at liqui non tamen ipse tua.
 88 Custodire tuum vt possim testata per os, da;
 Viuere & vt possim pro bonitate tua.

89 Laude

89 Lau

90 Lata

91 Lect

92 Lex

93 Libe

94 Læti

95 Lata

96 Lati

97 Me

98 Ma

99 Ma

100 Ma

101 Me

102 Me

103 Ma

104 M

105 Na

106 Na

107 Na

L

- 89 Laude omni verbum dignum, dum sæcla manebunt,
In cælis I A S stâtque manetque tuum.
- 90 Lata ac terra tuis dictis vt condita constat
Sæcula cuncta, manet sic tua certa fides.
- 91 Lecta etenim sunt cuncta tibi, & famulantur ad vn-
Iudiciis hodie certa steterè tuis. (quem;
- 92 Lex nisi me tua delectet, incundaque firmet;
Dum premor afflictus, perditus ipse forem.
- 93 Liber in æternum tua non mandata relinquam
Immemor; his etenim tu mihi viuere das.
- 94 Lætus ego quoniam quæro mandata tua; & sum,
Sum tuus, ergo mihi sit tua certa salus.
- 95 Lata acie expectant me vt perdant, impia turba;
Testamenta tua at tum mage perspicio.
- 96 Latum est vsque tuum præceptum & sine carês, quem
Vidi equidem in summis omnibus ipse aliis.

M

- 97 Me tua lex quanto deuinctum incendit amore;
Hanc meditor totum cogito perque diem.
- 98 Magna mea exsuperat per te sapientia & hostes,
Istis præceptis; quæ mihi perpetua.
- 99 Magna ego dum meditor tua testatissima, multa
Noui, doctores quæ latuere meos.
- 100 Mandata obseruo quoniam tua, iam mihi cedent
Prudentes mouitis consilioque senes.
- 101 Mæque meosque pedes prauis auerto viis, vt
Obseruem verbum, prosequar atque, tuum.
- 102 Me valde doctum fecisti; quippe tuis non
Vllo dimoueor tempore iudiciis.
- 103 Melle magisque meo tua dulcia dicta palato &
Ori sunt, quid tam dulce referre queam?
- 104 Me tua prudentem reddunt mandata, quòd omnis
Detestata ideò semita vana mihi est.

N

- 105 Næ pedibus nostris præstant tua verba lincernam,
Lumen sunt certum tramitis atque mei.
- 106 Non fallam iurata mihi, stabilitaque figam,
Vt iura obseruem iustitiamque tuam.
- 107 Non modus afflictio mihi constat: viuifica me
I A S, quæ verbi spes mihi magna tui est.

108 Nostro

150 P S A L M O R V M

- 108 Nostro ore & quæ sponte fero, gratè excipias; me
Iudicia ô I A S edoceasque tua.
109 Nam quanquã hæc animã expositã semper fero, pas-
Inque meis, legis sum memor ipsè tuæ. (mis
110 Non pia turba mihi laqueum posuere, sed egi
Errans mandatis deuia nulla tuis.
111 Nota mihi suat sors tua contestata per æuum,
Illa etenim cordi gaudia certa meo.
112 Nempe ipsè vt faciam tibi quæ decreta, meum cor
Inclino; tandem hoc est mihi perpetuum.

D S

- 113 Sunt inuisa mihi commenta agitataque vili
Ingenio; legem diligo at vsque tuam.
114 Scutum, & qua lateam, mihi tu es tutela; manetque
In verbo constans spes mihi summa tuo.
115 Siste me procul, ô, procul hinc estote maligni;
Vt præcepta mei sint mihi culta D E I.
116 Sustentare tuo, vt viuam, me pergito dicto;
Me ac spe decepta ne patere vt pudeat.
117 Suffer me, vt seruet semper; decreta tua & sint
Gaudia, lætitie materiesque mihi.
118 Spretos calcasti, tua qui decreta relinquunt
Errantes, mendax fraus agit hos etenim.
119 Sanè tu veluti feces terræ impia deles
Agmina, testata hinc diligo & ipsè tua.
120 Statque horrens caro nostra tuo stupefacta timore;
Eque tuis pauidus iudiciis metuo.

Y H

- 121 Hoc egi, vt facerem ius, feci iustitiamque;
Ne parere vt turba heu me violenta premar.
122 Hunc famulum posito confirma pectore in alma
Commoda, ne violens turba superba premar.
123 Hærent dum sperant oculi hi, expectantq. salutem;
Dictaque iustitiae dum tua; deficiunt.
124 Huic famulo, vt solitus te es confirmare benignum
Effice; decretis me doceasque tuis
125 Hoc sum, confiteor, seruus tuus, instrue tu me; ac
Testamenta iube me bene nosse tua.
126 Hora ac tempus adest I A E vt faciatque parerque
Lex tua sprete istis & violata fuit.
127 Hic præcepta tua & mihi sunt charissima plusquam
Aurum, perspicua Pazius ac facie.

128 Hinc

128 Hinc ergo omnino rectè mandata notavi
Omnia, & inuisa est semita vana mihi.

D P

129 Planè mira etiam sunt contestata tua, vnde
Hæc anima obseruans illa colit meritò.

130 Porta ipsa illustrat verborum prima tuorum,
Illa rudes animos erudit atque docet.

131 Pandens osque meum aspiro ac sitibundus anhelò;
Nam præcepta aucto percipioque tua.

132 Pone oculos in me aspiciens, miserere mei; qui
Nomen amant, quali iure fuere, tuum.

133 Passus, oro, meos compone ac dirige verbo
Ipse tuos; obliqui vt nil mihi præsit, age:

134 Praua hominis me vi ac violenta fiste redemptum,
Mandata vt seruem perficiamque tua.

135 Prome tui lucem vultus, & lumina seruo,
Decreta ac doctor dicere da tua me,

136 Plena oculi hi lachrymis ideò emiserè fluenta,
Quòd seruata istis lex tua non fuerit.

Y S

137 Sancte I A S iustum celebrent te; iustus enim tu es,
Et tua iustia simul rectaque iudicia.

138 Sunt præcepta tuis testatis iustaque constans
Iustitia, atque fides, sunt tibi chara adèò.

139 Succisus zelo indignor quòd non memores sunt;
Nec recolunt hostes, quæ tua verba, mei.

140 Seruus amat tua dicta tuus, purissima multum &
Explorata etiam sæpè probata fragis.

141 Sum paruus, contemptus ego: mandata tua atqui
Casibus in nullis immemor abiiciam.

142 Stat tua iustitia in totum iustissima sæclum,
Est tua lex verax, ipsaque summa fides.

143 Stringens anxietas reperit me angustiaque ingens:
Sed præcepta tua hæc sunt mihi delicia.

144 Sunt testata tua in totum iustissima sæclum:
Intruc me, & viuiam; scire ea, vita mihi est.

P Q

145 Quum te corde vocem toto, exorare præcor, mi
I A S decreta atque vsque tenebo tua.

146 Qui voco te, mihi tu fer opem, proferque salutem;
Testatisque tuis inuigilabo pius.

147 Quum primùm venit aurora, & prior excitor, & te
Inuoco, dant certam spem tua verba mihi.

148 Quò

- 148 Quò tua dicta loquens mediter, mea lumina somno
Excita, custodes præueniunt vigiles.
- 149 Qua bonitate vales I A S hanc excipe vocem,
Iura tua vt consent, me quoque viuere fac.
- 150 Qui scelus admittunt sectantes, nempe propinqui
Sunt sceleri, atque tua lege abiere procul.
- 151 Quippe prope es tu I A S, tua sunt præceptaque vera,
Immò ipsum verum, certa que summa fides.
- 152 Quòd tua fundaris sæclum testamina in omne,
Iam pridem noram, protinus ac teneo.

R

- 153 Respice me, afflictumque vide, meque erue, quando
Nunquam sum legis non memor ipse tuæ.
- 154 Rixam litigiumque meum rixare redemptor
Suscipe, me dicto viuificaque tuo.
- 155 Restat abestque malis procul atque remota salus est,
Quos decreta piget sollicitare tua.
- 156 Respiciens tua iura I A S, tua viscera, quæ sunt
Multa tibi, vitam da mihi, da propriam.
- 157 Rescidi nunquam tua testamenta profanus,
Quamuis turba petat plurima, meque premat.
- 158 Rumpor, discrucior spectans, vt perhida turba
Observare negat dicta colenda tua.
- 159 Respice vt ipse, I A S, amo quæ mandata dedisti;
Et me viuifica qua bonitate vales.
- 160 Recta fides verum, immò ipsum verbi caput exstat.
Istius, æternæ iuraque iustitiæ.

S

- 161 Sectantur domini immeritum me, sed tua verba
Excoluit venerans cor timuitque meum.
- 162 Sic ego, sicque tuo dicto sum lætus onansque;
Multa velut cui iam præda reperta fuit.
- 163 Sancta mihi tua dilecta est lex vana peroso;
Omnia detestor ficta dolumque malum.
- 164 Septima per lucem tibi laus mea certa dieque est,
Et pro iudiciis iustitiæque tua.
- 165 Seruat amatoresque tuæ pax plurima legis:
Offendit nihil hos, impedit hosque nihil.
- 166 Seruator mihi sis I A S, nam exspecto salutem
Ex te, præceptis & studeo ipse tuis.
- 167 Sunt mihi chara adeò quæ tu es testatus, vt illa
Hæc anima obseruet perpetuoque colat.

168 Seruo tua & mandata, tua & testata; meæque
Omnes te coram suntque patentque vix.

N T

- 169 Te prope & ante tuam faciem clamor meus I A S
Adsit, pro verbo tu instrue meque tuo.
170 Túque tuum dictum firmes vt, me eripe, dáque
Accedat faciem nostra querela tuam.
171 Tunc labia hæc fundet laudem, decreta tua & cum,
Te mihi doctore, addiscere contigerit.
172 Tunc mea lingua tuum referet certissima dictum;
Omnia præcepta vt sint tua iusta, canet.
173 Tota mihi delecta tua vt mandata repono,
Sic tua mi certo sit manus auxilio.
174 Te cupiens I A S poscoque tuamque salutem,
Lex tua iucundæ sunt mihi delicia.
175 Te hæc anima & viuens laudabit, viuere tui da,
Auxilioque mihi sint tua iudicia.
176 Tu famulum perquire tuum præcepta tua laud quis
Negligit; errat & vt perditus agnus agris.

PSALMVS CXX.

Ad Dominum cum tribularer.

DIVINA TUTE LA HVMANAE IN-
VIDIAE CONTEMTRIX.

Canticum graduum, siue, ascensionum.

Carmen Dicolon Distrophon.

- I**AM cum premor inuoco,
Is respondet enim consulit ac mihi.
2 I A S hanc animam erue
A lingua artificique à labio doli.
3 Quid dat, quid cumulat tibi
Fraudis lingua, mali & consilij artifex.
4 Fortis spicula militis,
Carbonisque graues nempe genitici.
5 Heu me, quique vagus colo
Moschos, quique Arabum non stabiles domos.
6 Per multum hæc anima accolit
Pacis iuncta malis hostibus integræ.
7 Pax mi, pax placet; at strepunt
Pugnam scilicet hi & prælia, cum loquor.

N PSAL.

Leuaui oculos meos in montes.

PIORVM CVRATORI AC PRO-
TECTORI DEO SACR.

1. Canticum graduum.

Carmen Dicolon Distrophon.

- A**ttenta in montes tollam mea lumina, certum
Vnde meum auxilium veniet mi.
2. Ex I A auxilium constat mihi, terra poli que
Auctorem quem noscere debent.
3. Non dabit vt tibi pes labatur, nec tuus ille
Custos dormire feretur.
4. En neque dormitat, neque dormit prouidus atque
Magnus custos Israël ille.
5. Est I A S custos, I A S tibi & umbra, tibi qui
Dexter adest, dextramque tuetur.
6. Te que diu nec Sol feriet, neque roscida Luna
Lædet nocte etiam afficietve.
7. I A S. namque malis cunctis te seruat, & istam
Ille animam seruat tibi custos.
8. Siue exis, siue ingrederis, custodiet I A S
Te nunc, atque in sæcla patronus.

PSALMVS CXXII.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi.

VNA SANCTA ECCLESIA VERE
PIIS COLEND A.

1. Canticum graduum Dauidis.

Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- V**T lætis capio nuntia gaudis!
Quæ dicunt mihi, Nos ibimus in domum.
2. I A E; constiterint, ô Solyme, pedes
Vt nostri in foribus tuis.
3. Vrbs constructa velut, iunctaque & vnicè
Est ipsi; hanc aduent I A H celebres tribus;
4. Testantesque tribus Israël's genus,
I A E nomen vt effierant.
5. Illic iudicij nam folia insident;
Firma inquam folia hæc Dauidis in domo.
6. Pacem vos Solymis poseite amantibus,
Felix pax aderit tuis.

7 Pax.

- 7 Pax in praesidio sit populi tui,
Istis atque quies alma palatiis.
- 8 Pacem nuncque tibi proloquar in meos
Fratres & socios pius.
- 9 IAE proque domo quem colimus Deum,
Ipse omni studio, viribus omnibus,
Contentis precibus prospera & omnia
Quarant, cuncta bona ac, tibi.

PSALMVS CXXIII.
Ad te leuavi oculos meos.

ECCLESIAE FIRMISSIMA
SPES DEVS.

Canticum graduum.

Carmen Monocolon.

- A**D te, qui superas aethera, & infides
Caelis, hos oculos tollo, velut manu
- 2 Spectant serui oculi, quam moueant heri,
Ancilla atque manum ceu dominae sur:
I A M nostri oculi suspiciunt D E V M.
Sic nostrum; dederit munera gratiae
- 3 Dum nobis. miserans munera gratiae
I A S da bonus o, da tua; gratiam
Nobis da futuris multiplici diu
- 4 Despectu; fatias vsque adeo asperi
Cepit nostram animam ludibrii, male
Quo nos excipiunt quos recreat quies;
Contemptusque hominum, qui nimium editi
Fattu nos tenues despiciunt graui.

PSALM. CXXIIII.
Nisi quia Dominus erat in nobis.
DIVINA SALVS VNICE
EFFICACISS.

1. Canticum graduum Davidis.

Carmen Tricolon Tetraſtrophon.

- I**A S ni adesset (dicat id Israël)
- 2 **I**A S adesset nos nisi liberans,
Cum staret instaretque nobis
Mens hominis furiosa visque:

N 2

3 Vivos

- 3 Vivos vorassent nos penitus nimis
Ardente naso in nos nimium fero:
- 4 Tum nos aquarum vis rapax iam
Volueret, obrueretque torrens.
- 5 Tunc insolentes transfluere aquæ,
Nostramque ferrent tunc animam simul.
- 6 Laus constet IAE, nos qui ab illis
Dentibus haud dedit auferendos.
- 7 Erepta sospes nostra anima, utque auis
Euasit arcto de laqueo aucupum:
Nos liberati, rupta vincla
Liquimus, & laqueum tenacem.
- 8 IAE canendo nomine præstitum
Nobisque præsens auxilium fuit:
Auctore quo constat potenti
Terra humilis superique cæli.

PSALM. CXXV.

Qui confidunt in Domino.

MAXIMUM PROBIS PRÆ-
SIDIVM DEVS.

2 Canticum graduum.

Carmen Sapphicum.

- QVI bono fidunt patienter IAE,
Ut Sion mons, nec metuit ruinam,
Nutat & nunquam, situs inque sæclum
Confidet altè.
- 2 Ambiunt montes Solymos, beatum
Ambiæ IAS & populum suorum;
Nunc & in longi, bene quos tuctur,
Tempora sæcli.
- 3 Impij virga haud residens manebit,
Possit ut iustis violare sortem;
Ne manus iusti malè praua in acta
Mittere tentent.
- 4 Sit bonis, IAS, bene, te patrono ac
Arbitro, rectè quibus illa cordis
Sanitas constat, placet atque virtus
Simplicitasque.
- 5 Consili sed qui proprii secuti

Deum

Denia exquirunt, numero patrantur
 Praua ducet, qui facit ipse pacem
 Isracl I A S.

PSALMVS CXXVI.

In conuertendo Dominus captiuitatem Sion.

CHRISTIANA FELICITAS.

Canticum graduum.

Carmen Dicolon Distrophon.

- I**A S cūm retulit quondam agmina capta Sionis,
 Somnia visentum perfimiles fuimus.
- 2 Os nostrum risus impletum est, linguāque cantus
 Tunc, & delatum gentibus est aliis.
 Tunc gentes dixere, I A S est magnificus, qui
 Grandia tam praesens efficere his voluit.
- 3 I A S magnificus nobis magna omnia fecit;
 Grati ergo in risu laetitiaque sumus.
- 4 Ergo I A S referas nostra ò capta agmina, vt Austro
 Riui foecunda posteritate fluunt.
- 5 Semina qui lachrymis flentes seuerē, canentes
 Iam dulci plausu carminibusque metent.
- 6 Ibit flens, paruum & semen feret, inde manipulos,
 Dum veniens veniet, mox referet proprios.

PSAL. CXXVII.

Nisi Dominus aedificauerit domum,

BEATITATIS AVCTOR SO-
 LVS DEVS.

Canticum graduum Salomonis.

Carmen Dicolon Distrophon.

- I**A S ni aedificet domum,
 Frustra stat nimis structa laboribus;
 Fallitque artifices suos.
 I A S seruet item urbem nisi prouidus,
 Custos manē licet vigil
 Assidat; tamen hic excubat irritus.
- 2 Frustra manēque surgitis,
 Tardē & solliciti nempe quiescitis

N 3

Vos

Vos quicumque editis malis
Panem & perpetuis parta molestiis,
Plena & fercla laboribus;
Somnum sic dabit huic quem fouet atque amat.

- 3 Ecce I A E. patrimonium
Fructus atque vteri præmia liberi:
4 Fortis tela velut manum
Armant atque decent; sic iuuenes viri
5 Nati. virque beatior,
His telis propriam qui pharetram replet:
Turpis non tenet hos pudor:
In portis quoties hostibus offeris
Quicquam dicere cogirent;
Sistunt intrepidi & colloquium ferent.

PSALM. CXXVIII.

Beati omnes qui timent Domium.

PIETATIS NEGOTIA.

Canticum graduum.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 1 I A M, beatus, quisquis & timens colit,
Eius frequentat & vias.
2 Labore vesceris tuo, & manus tuæ vt
Te pauerint; beatitas,
Bonumque certa spe tibi promittitur.
3 Vt vitis vberi in solo
Vxor beatis fructibus replet domum:
Instarque oliuæ contitæ.
Plantæ tuam sic filij circumfident
Mensam; virum, sic qui timet
4 I A M, beabit lata & alma faustitas:
5 I A S Sione te beet;
Bonumque Salem quo fruetur, integrum
Viuenti & vsque det tibi, &
6 Videre natos det tibi nepotibus
Iunctos vti pace Israël.

PSALMVS CXXIX.

Sæpe expugnauerunt me.

PIORVM PATIENTIA VICTRIX.

Canticum graduum.

Carmen Tricolon Tetraastrophæ.

A Ngusta multum (dixerit Israël)
Sunt à iuuenta illata mihi noua:

2 Angustis

- 2 Angustè & oppressum iuuenta
 -Vsq̄ue mea nihil expulere.
 3 Longisq̄ue fulcis terga super mea
 Fortes arabant, quos studium hoc tener:
 4 Sed iustus I A S scindit hos, quos
 Impia gens posuere, fones.
 5 Turpis repulsæ summoneat pudor
 Omnes Sionis quos odium trahit:
 6 Sint herba vt in tectis, prius quæ
 Quàm siliquas meditetur, aret.
 7 Illa manum non impedit suam
 Messor, maniplos nec posuit sinu;
 Audita dicentum salutem
 Nulla etiam memorata verba.
 8 Nec transeuntes dicere ceu solent,
 Dicent, Ab I A fausta beatitas
 Vobis sit; ipsis nos & I A E
 Nomine fausta, bona ac precamur.
 PSALMVS CXXX.

De profundis clamaui ad te Domine.

FIDELIS POENITENTIAE EXEMPL.

I Canticum graduum.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

- 1 **T**E de profundis anxius inuoco
 I A S, meam tu mi Domine excipe
 Vocem, vocantis te querelæ in-
 tende tuas miserator aures.
 2 Si prauitates I A H D O M I N E intimè ob-
 seruare cures, quis steterit sibi?
 3 Numen benignumque est tuum: sic
 Parcis, yti & metuare iustus.
 4 Exspecto & I A M; exspectat item manens
 I A M que sperans hæc anima, illius
 Spe nitor, attendoque verbi,
 5 Hæc anima à D O M I N O que pendet.
 6 Nec manè tantum exspectat auens vigil
 Custos frequens qui manè cupit nouum:
 7 Exspectat I A M perbenignum
 Israël, & bene vindicantem.
 8 Assertor ille & seruitio graui
 Ducet redemptum prouidus Israël;
 Omni que dimissum resoluet
 Nomine criminibusque prauis.

N. 4

PSALM.

Domine non est exaltatum cor meum.

SINCERAE PIETATIS IN-
GENVA MODESTIA.

1 Canticum graduum Dauidis.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

1 IAS nec altum cor tumuit mihi,
Sublata nec sunt lumina; grandia
Nostræque virtuti negata
Nunquam animo aut studio frequento.

2 Si non silentem hanc ipse animam fero,
Depulsus vt qui matris ab vbere est,
Vt lacte depulsam puellum,
Hanc animam mihi & ipse pono.

3 I A M benignum suscipe & hunc tibi
Attende solum (si sapias) Israël.
Attende nunc & vsque in ampli
Tempora post renouanda sæcli.

PSALM. CXXXII.

Memento Domine Dauid.

VOYVM PRO SALVTE PVBLICA.

1 Canticum graduum.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

1 IAS memento quod tulerit grauis
Dauid labores sollicitudinis:

2 Turabat IAE vora, Iacob
Quem coluit solidè potentem.

3 Tentorium si vel subeam domus
Nostræ vel alci strata petam thoris:

4 Si palpebris præstem quietem,
Dulcem oculisve meis soporem:

5 Donec repertum constituam locum
IAE, Iacobi ac præualido domos.

6 Audiuimus nos hanc Ephratae;
Estque in agris nemorum reperita.

7 Tentoria ergo hinc illius ibimus,
Ad scamna plantis prociduis pedum:

8 IAS quieti tu tuæ adita &
Arca tui solidi valoris.

9 Iustum ministri vestierint tui,

Cantent

Cantent tibi & qui se obtulerint pios;

- 10 Serui memor David nec vncti
Ora tui faciemque vertas.
- 11 Iurauit I A S veraque Dauidi
Et certa, nunquam quæ reuocet; tui
De ventris apponamque fructu,
Qui solium teneat perenne.
- 12 Fœdus meum si posteritas tua ac
Testata seruet, quæ hanc doceam, meæ;
Natiq̄ue natis vsque & vsque
Vsque tibi in folio sedebunt.
- 13 I A S Sionem nam sibi legerat,
Sedemque gratam percipit sibi.
- 14 Hac concupita est vsque & vsque,
Grata quies mihi, & hinc sedebo.
- 15 Eius beatum perficiam cibum,
Et pane egenos exsaturans, suos.
- 16 Ornem sacerdotes salute,
Carmina turba canet piorum.
- 17 Florere & illic cornua Dauidi,
Vncto & lucernam iam foueo meo;
- 18 Hostes pudore ornabo & huius;
Huicque feret diadema flores.

PSAL. CXXXIII.

Ecce quam bonum & quam iucundum.

CONCORDIAE PROSPERITAS.

1 Canticum graduum Dauidis.

Carmen Dicolon Distrophon.

- E**N bona quam fratrum & suavis concordia, quæ
Et sedes pariter tenet vna: (vncus)
- 2 In caput Aronis ceu lapsa vnguenta sacratum
Quæ barbam barbamque perungunt:
Inque sacram demissa oram, quibus oblita vestis
Iucundos inspirat odores.
- 3 Hermon utque nitet, demisso rore; Sionis
Montes fœcundique fouentur.
Illic quippe & opes I A S vitamque benignas
Tempore perpetuo iubet esse.

N 5 PSAL.

PSALMORVM

PSALM. CXXXIII.

Ecce nunc benedicite Dominum.

DIVINARVM LAVDVM PERPETVA
PROCVRATIO.

1

Canticum graduum.

*Carmen Dicolon Distrophon.***C**Vncti IAE famuli vos en benedicite & IAE,
Laudibus atque huic plaudite magnis.

Noctibus æde IAE instantes quicumque maneris,

2 Sancta manus ad tollite vestras;

3 Laudibus atque IAE benedicite. Teque Sione

Prosperet, efficiatque beatum

Ille & sublimis cælorum conditor IAS,

Et terræ quoque fertilis auctor.

PSALM. CXXXV.

Laudate nomen Domini.

NATVRA RERV MET HOMINVM
DIVINAE LAVDIS MATE-
RIA MULTIPLEX.

1

Haleluiah.

*Carmen Dicolon Distrophon.***I**AH laudate IAE famuli, vos nomen & IAE
Concelebrate bonum.2 IAE qui que domo statis, qui & ad atria nostri
Sancta DEI vigiles,3 IAH laudate; bonus quippe IAS, suaueque nomen
Illius accinite.4 Quippe iacob sibi IAH legit, fors certa peculi
Israël est que sui.5 Noui etenim magnamque IAM, cunctosque minores
Hoc DOMINO esse deos.6 Omnia quæ voluit, potuit quoque, fecit & IAS,
(Hunc nihil impedit.)Quæ cælis, quæque in terris, maribusque & abyssis
Infima & alta simul.7 Finibus è terræ suspendit in aëre nubes,
Fulgura & ad pluuiamApta facit; promit ventos cellisque reductis
Elicit ille suis.8 Aegypti percussit item pecorumque ferarum, &
Primitias hominum.

9 Aegypti

9 Aeg

10 Sigr

11 Am

Reg

12 Illo

13 IA

14 Na

15 Re

Su

16 Or

17 N

18 Vt

19 V

20 I

V

21 I

MIS

1

2

3

- 9 Aegypti in mediis Pharaoni eiusque ministris
Prodigiosa dedit
- 10 Signa: idem gentes multas, regesque potentes
Cædibus inuoluit.
- 11 Amorrhæorum Seon, Ghogumque tyrannum
Basanidum nemorum:
Regnaque cuncta olim malè quæ Cananæa premebat
Impia progenies.
- 12 Illorumque dedit terram patrimoniam seruo
Israël ipse suo.
- 13 I A S sæcla tuum nomen memorent; colat I A S,
Cunctaque posteritas.
- 14 Namque suum populum vindex bonus asseret I A S,
Parcet item famulis.
- 15 Relligiosa autem gentes simulachra per omnes
Nomina culta Deum.
Sunt aurum argentumque; hominis quæ finxerit &
Et manus artificis. (mens
- 16 Ore loqui ficto haud possunt oculisve videre, aut
Auribus excipere.
- 17 Nullus & illorum subsistit spiritus ore,
Denique nil & agit.
- 18 Utque illi, sic auctores quicumque fidem v l
His habeant, fuerint.
- 19 Vos domus Israël grati benedicite & I A M,
Vos domus atque Aharon.
- 20 I A M vosque domus Leui benedicite & I A E
Quos timor almus agit.
Vos I A M cuncti benedicite; deque Sione
Carmine sit celebris.
- 21 I A S qui Solymis habitat benedictus; age I A M
Laudibus accinite.

PSALM. CXXXVI.

Confitemini Domino quoniam bonus.

MISERICORDIAE LAUS INFINITA.

Carmen Dicoeton Distrophon.

- 1 VOS I A M fassi celebrate, is nam bonus exstat:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 2 Hunc fassi cel brate alium, D E V S ille deorum est,
Namque ille est in sæcla benignus.
- 3 Hunc celebri DOMINVM dominorū dicite laude,
Namque ille est in sæcla benignus.

4 Qui

- 4 Qui solus miranda facit, qui maxima solus,
Namque ille est in sæcla benignus.
- 5 Cuius stellanteis fecit prudentia caelos,
Namque ille est in sæcla benignus.
- 6 Qui liquidis terram solidatam extendit in undis,
Namque ille est in sæcla benignus.
- 7 Idem etiam fecit duo maxima lumina mundo;
Namque ille est in sæcla benignus.
- 8 Solem qui clari moderatur iura diei:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 9 Et lunam variæ & stellas mode amiva noctis:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 10 Aegypti primos fixus percussit iniquas;
Namque ille est in sæcla benignus.
- 11 Israëlem mediis eduxit & hostibus idem;
Namque ille est in sæcla benignus.
- 12 Hósque manu eduxit forti, extentoque lacerto:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 13 Multaque iuncosum per segmina diffidit æquor:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 14 Israëlem medias traiecit & ille per undas:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 15 Excussit Pharaona mari, illiusque phalanges:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 16 Duxque suum populum deserta per auia rexit:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 17 Qui magnos etiam percussit cæde tyrannos:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 18 Occidit reges validos, nimumque potentes:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 19 Amorrhæorum fortem Seona tyrannum:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 20 Et Ghog Basani nemorosa ad culmina regem:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 21 Ille dedit cultámque horum patrimonia terram:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 22 Illa suo Israëli famulo patrimonia fixit:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 23 Et memor est humilis nostræ qui conditionis:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 24 Nos dominis valde oppressosque redemit ab arctis:
Namque ille est in sæcla benignus.

25 Ille

25 II

26 C

MIS
MA;

I

2 II

3 A

L

4 E

5 C

6 H

N

7 A

F

8 F

9 C

F

I

- 25 Ille omni carni panem quoque suggerit almus;
Namque ille est in saecula benignus.
26 Caelorum sortem cuncti celebrate fatentes:
Namque ille est in saecula benignus.

PSALMVS CXXXVII.
Super flumina Babylonis.

MISERIS INSVLTATIO MISERRI-
MA; SPES VERO OPORTVNISSIMA.

Carmen Elegiacum.

- 1 **F**leuimus haerentes Babylonica flumina propter,
Dum memores illic nos tenet alma Sion.
2 Illius in medio citharas suspendimus altos
Ad salicis ramos, pignora laetitiae.
3 Atque illic, qui nos captos duxere, petebant
Verba sacri quondam carminis apta modis:
Laetitiae ac nostrae pendentia pignora; carmen
Vos canite hic nobis quale Sionis erat.
4 Ergo IAE carmen nos, quondam dulce, canentes
Audiet externo terra dicata Deo!
5 O Solyme, inmemor ipse tui si vixero, dextra
Opto etiam mea sit, non memor ipsa fui.
6 Haereat, oblito mihi te, mea lingua palato,
Haereat arescens faucibus illa meis:
Ni Solymam tollens & certa mente locabo,
Ipse meae statuam laetitiae inque caput.
7 At quoque Idumaeae sobolis tu sis memor I A S.
Turbida cum Solymis adfuit illa dies.
Fundite, dicebant, euerite, fundite, donec
A fundamentis ipsa reuulsa cadat.
8 Filia vastandae Babylonis turba, beatus
Cui nostra solues praemia digna vice.
9 Quique tibi ereptos pueros disperget acutis
Cautibus allidens, ille beatus erit.

PSALMVS CXXXVIII.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo.

PROMISSORVM DEI VERITAS
ET PRAESTANTIA.

Davidis.

Carmen Tricolon Terraestrophou.

TOto corde meo te referam, tibi
Fassus, nempe tua vt munera praedicem:

CORAM

- Coram principibus te
Psalmis dulcisonis canam.
- 2 Ipse ad sancta tui templa palatij
Prostratus meditor dicere nominis
Magna exempla benigni
Veracis solidè ac tui.
Dustum namque tuum magnificas, tumm
- 3 Ultra atque omne foues nomen: eo die
Quo te nempe vocarim,
Respondere soles mihi:
Præstare hanc animam viribus efficis.
- 4 IAS, terricolis regibus omnibus
Oris dicta tui cum
Sint audita, probaberis.
- 5 IAE percelebres carminibus vias
Ponent ij, & referent; maxima gloria
- 6 Est IAE, qui humilem altus
Et celsus videt infimum:
Altumque ille scit, & prospicit eminus.
- 7 Angustè medius comprimam vt licet,
Vium atque incolumen tu
Arcto me cripies loco.
Tendes ipse manum propter & hostium
Nasum (me innumeri quamlibet ambient),
Constabitque salus mi
Dextræ subsidio tuæ.
- 8 IAS perficiet nempe meam vicem.
IAS munificus perpetuo manes
Sæclo; haud facta remittas
Quæ cœpere manus tuæ.

PSAL. CXXXIX.

Domine probasti me, & cognouisti me.

PROVIDENTIA PERSPICACISSIMA.

1 Ad præstantem Davidis Psalmus.

Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- 2 SCRUTATUS penitus me bene cognitum
SIAS ipse tenes; stem, sedeam, litus
Nosti nempe meos: prospicis eminus
Quo me pascere cogitem.
- 3 Quæ mi semita sit, quæue cubilia
Indagator habes, cingis enim; vias
Tu callesque meas, fuerus & omnibus
Ipse es tramitibus meis.

4 Nondum

4 No
I A
5 Ret
6 Me
Alt
7 Qu
8 Cæl
Illie
9 Pen
10 Illie
Cap
11 At
12 Sed
Cu
Vt
13 Ret
Ma
14 Te
Sur
15 Sci
Te
16 In
Per
De
17 At
F
Vt
18 Ha
O
E
19 P
A

- 4 Nondum lingua mea effariet incipit,
I A S cuncta tibi en dictio cognita est;
- 5 Retrò atque antè etiam me petis, insuper
Palma est indita mî tua.
- 6 Me miranda adeò cognitio fugit,
Altè quam positam tangere non queo:
- 7 Quò me subripiam, quò? vt bene spiritum
Vultusve vt fugiam tuos?
- 8 Cælos siue velim scandere, tu quidem es
Illic; ceu tumulum strauero, tu ecce ades;
- 9 Pennas, vtque habitem trans maris vltima,
Auroræ accipiam leueis.
- 10 Illic ista etiam me manus egerit,
Captumque ista tenens dextera presseris:
- 11 At caligo teget me bene, dixeram, &
Lucem nox mihi suggeret.
- 12 Sed caligo tegit nil penitus tibi;
Cui nox, clara dies lucet vt, emicat
Vt caligo refert lumina, lux ita
Par caligini & est tibi.
- 13 Renes quippe meos arbiter obtines;
Materno me vtero texueras acu:
- 14 Te (miranda etenim sunt mihi) prædico,
Sum mirabilis atque ego.
Sunt & facta tua vt mira, scit hoc bene,
- 15 Scit valde hic animus. Nec latuit meum
Te corpus, fierem cumque ego in abditis
Terræ ac texerer infimis.
- 16 Indigesta tuis massa mea & rudis
Perspecta est oculis, membra libro in tuo
Descripta extiterant, ficta diebus, in
Queis nec defuit vnicum.
- 17 At quam cara mihi, quam pretiosaque &
F O R T I S propositi pabula sunt tui,
Vt præstant solidè ac præualidè omnium
Summarum exsuperant caput!
- 18 Hæc ipse vt numerem, plura minutulis
Occurrent numero tunc mihi arenulis:
Expergiscar item sæpius, atque adhuc
Tecum, haud progrediens ero.
- 19 P R I N C E P S morte soles si afficere improbum;
A me cedite vos sanguipetæ viri;

- 20 Astu occulta tibi dicere qui solent,
Hostes vana ferunt tui.
- 21 Ofores penitus non amo ego tuos
IAS, ast odiis prosequor omnibus,
- 22 Contendo iis quibus & propositum insolens
In te insurgere nascitur.
- 23 Extremo inquam odio hos odi ego, sunt mihi
Hostes oppositi, me penitus, precor,
Noris FORTIS, & hoc sic tibi cognitum
Cor redde, atque animum meum.
- 24 Mentis densa meæ mille periculis
Expertus videas num mihi sit via
Offensa; ipse mihi duxque præi, agnita
Mundi atque are iube via.

PSALMVS CXL.

Eripe me Domine ab homine malo.

DEI IVDICIUM INTEGERRIMVM.

- 1 Ad præstantem Psalmus David.
Carmen Tricolon Tetrastrphon.
- 2 IAS scelesto me ex homine eripe,
Iniurioso atque asserere me viro:
- 3 Qui corde voluentes maligna,
Bella die experiuntur omni.
- 4 Serpentis instar linguam acuunt suam;
Bilis draconis sub labiis latet
- 5 His VS QVE. Me custodiat IAH
A manibus, precor, improbandi:
Iniurioso atque asserere me à viro,
Curantibusque vt præcipitent mea
- 6 Vestigia. Abscondunt superbi
Mî laqueos tetricosque funes.
Et rete tendunt ad latus orbitæ,
Atque VS QVE ponunt hi pedicas mihi.
- 7 Dico ipse at IAE, FORTIS es mî, in-
tende meæ precis ergo voci!
- 8 IAS salutis præsidium meæ
Notum mihi extas, ô HERE, tu caput
Hoc protegebas, quo die me
Arma trucis petiere pugna.
- 9 IAS cupita haud cesseris improbo,
Astutiam néve illius efferas:
- 10 Tollentur VS QVE, at me ambientura
E labiis caput obteget fraus.

- 11 Et carbo in illos disiliet frequens,
Vrentem in ignem hos coniciet, cauas
Non restituros inque fossas,
Sistere nec penitus valentes.
- 12 Terra in iacente haud prosper & editus-
Linguosus vllus constiterit, mala
Iniuriosum sed frequens fraus
Præcipitem dabit in pericla.
- 13 IAS misello (sat scio) iudicem,
Acquumque egenis se feret arbitrum.
- 14 Rectique coram te sedentes
Nominis esse tui hoc probabunt.

PSALM. CXLI.
Ad te Domine clamaui.

SIMPLICITATIS ASSERTORI
DEO DIC.

Psalms David.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

- 1 IAS vocanti te mihi ades cito,
Attende voci, dum voco te, mee;
- 2 Suffitus atque vt gratus, hæc prex
Missa tibi & bene certa constet,
Dono mearum, quas tibi porrigo
Palmas vt almo munere vesperis.
- 3 Placatus IAS pone custos
Ore meo excubias fideles.
Labris meis & ianua quæ patet,
Qui obseruet addas, qui que notet vigil.
- 4 Ad rem meum cor parce prauam
Flectier, aut studium improbandum.
Obliqua, neu me, qui mala agunt, viris
Iungi relinquo; horum ego dulcibus
Pasci cauebo suauibusque
Deliciis, fluido & sapore.
- 5 Me iustus imò pulset, id arbitror
Munus benignum, carpat & increpet;
Id principale vnguentum in hoc si
Deciderit, caput haud resfringet.
Vox nempe constat, imò etiam mea
Vox constat inquam, dum video malis
Istos laborantes misellis,
Eripier cupio precor que.

O 6 Labana.

- 6 Labantur horum si in silicis latus,
Possint tamen quo sistere, iudices;
Audire per faustum precata
Dulcia dicta mea ac licebit.
- 7 Fissor vekat qui dificiens humi est,
Sic ad sepulchri os dissiliunt mea
- 8 Dispersa iam ossa IAS, at in te
Fixi oculos DOMINE hos benignum.
Te fido in vno, ne hanc animam sinas,
- 9 Oro, vacare, & me laquei manu
Serua, mihi quem praeligarunt
Funibus ac mala prauè agentum.
- 10 Suis ruent in rebus improbi,
Quæ quisque praua fraude tetenderit
Illæsus ipse at præteribo
Interea patkerque tutus.

PSALM. CXLII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

IMPROBITATIS VINDICI
DEO DICAT.

- 1 Animaduersio Dauidis cum esset in spelunca, Oratio.
Carmen Dicolon Disirephon.
- I AM voce mea clamabo, supplicè voce
2 Implorare IAM mihi certum est.
3 Ante illum mea & effundam meditata; mihi que
Quanta sit anxietas referam ipsi.
- 4 Spiritus obruitur meus in me, semita nostra
Nota tibi est quando; & tamen isti,
Incedam quacunq; via, mihi tendere opertum
Non cessant laqueumque dolumque.
- 5 Attentè ad dextram aspicias; mihi nemo repertus
Agnitor; effugiumque deest mi.
Sedulus huic animæ assertor, quæsitore & æquus;
Quisve satis præstet mihi nemo est.
- 6 IAS ad te clamaui, dixi, vt mihi constas
Viuorum in terra vnica pars tu?
- 7 Exhaustus nimium, miser ac, sum; intende meæ tu,
Quam supplex expono, querelæ.
Eripe me seuis à sectatoribus, ij nam
Mi valido mage robore præstant.
- 8 Hanc animam è clauetro profer; nomèque professam,
Deinde tuum & celebrare paratam.

Cum

Cum videantque vices in me & tua premia iusti, in
Me expedient nec tentque coronas.

PSALMVS CXLIII.

Domine exaudi orationem meam.

IVSTISSIMI IVDICII APPELLATIO.

Psalmus Davidis.

Carmen Monocolon.

Avditor I A S excipe o meam precem,
Meam querelam senti & auribus tene.
(Fidem tuam probabis) atque æquus mihi
Responsa redde iusta iustus arbiter.

- 2 Tuum seверо iure parce servulum
Adire, iustum nemo namque lampada
Viuens probabit se vt ferat vultus tui.
- 3 Vitam sequutus hostis obtundit meam,
Humi refringens atra & in caligine
Sedere cogit me, velut quos abdidit
Tempus remotum per sepulchra conditos.
- 4 In me est mei vis obuoluta spiritus,
Stupet meo cor destitutum pectore:
- 5 Quondam dierum tempora vt colo memoro,
Opus tuumque verso & omne cogito;
Exemplum & efficacis istius manus
- 6 Contemplor omne: Pando tunc meas tibi
Manus, auensque te peto ex solo arido;
- 7 Et vsque dico; Redde mi precor cito
I A S referque, linquor ipse spiritus;
Vultus tuos ne prouidos mihi abdito:
Nam par sepultis ipse, si negas, ero.
- 8 Audire numen manè me iube tuum,
Numen benignum; fido quippe te vnico.
Iter, viamque quam sequutus ambuleni,
Ostende, auenti te ac volenti te, mihi.
- 9 I A S latere in te volo; me tu meis
Tegens latentem proteges ab hostibus.
- 10 Tibi probanda me doceto & exequi,
Meum colo nam te atque ducor **P R I N C I P E M**,
Tuo bono voloque duci spiritus;
Namque ille plano ritè me ducet solo.
- 11 I A S probabis nomen, vt soles, tuum,
Vt me iubebis auctor ipse viuere;
Exempla iusta moris ac feres tui,

- Meam si ab arcta proferes angustia,
 Qua viuo, partem, spiro, quaque sentio.
 12 Hostesque stringes & premens coges meos;
 Quippe es benignus fautor & clemens tuus:
 Meam prementes, viuo qua, partem exitu
 Digno perire tu iubebis ac modo;
 Tuum studentes seruulum me perdere.

PSALMVS CXLIIII.

Benedictus Dominus Deus meus, qui doceet
 manus meas ad praelium.

VICTORIAR. ET REGNOR. AVCTORI:
DEO SVPPPLICATIO.

11.

Dauidis.

Carmen Tricolon Tetra-strophon.

- R**upes & IAS praesidium mihi
 Est praedicandus, nam deest is manus
 Pugnare nostras, instruitque
 Hos digitos ad acuta bella.
 2 Is mi benignus, praeualida arx mihi;
 Praeruptus idemque editus est locus:
 Is me tueturque eripitque;
 Et clypeus mihi constat idem.
 Securus illo protegor vnico;
 Subiecit idem mi populum meum.
 3 IAS homo quid? nosti & illum,
 Et reputas misero ac caduco
 4 Mortale natum; persimilis quidem
 Nil atque vanis constat homo; dies
 Illius vmbrae vt transeuntes
 Praetereunt celeresque currunt.
 5 IAS polorum flecte micantium
 Axem tuorum prouidus; indeque
 Descende, fumatura montis
 Culmina multiplicisque tange,
 6 Flagranti & illos fulgure fulgura;
 Perde, & minutim praecipites rue;
 Absume turbatos tuoque hos
 Missilibus penitus sagittis.
 7 Extende celso; atque erue me; mantis,
 Et me profundis eripias aquis;
 E vi manusque ac pertimenda,
 Quam soboles aliena tendit.

- 8 Os vanitatem falsaque nuntiat;
Horumque mendax dextera dextera est:
- 9 Carmen canam PRINCEPS nouandum
Nabliolo fidibusque denis.
- 10 Dicam salutis regibus efficax
Quis sit, suum qui Dauida liberet
Seruum dicatum, de malisque
Excipiat gladij periculis.
- 11 Extraneorum de sobolis manu
Ereptor vt me suscipias precor,
Os vana quorum proloquutum,
Dextera & est quoque dextra mendax.
- 12 Nostris iuuentus fit pueris, velut
Plantata crescit filua, puellulae &
Nostrae angulorum ceu lacunar
Marmorei nitidum palati.
- 13 Nobis repletis ac licet angulis
Proferre frugis multiplicis genus,
Nostris greges & mille nostris
Concipiunt decuplantque vicis.
- 14 Nostris iuuentus sustineant, trahant
Carnes onusque, vt dispareat nihil,
Nil effluat, non in plateis
Vox sonet haud bene grata nostris.
- 15 Quamuis beatus sit populus bonis
His vsus, atqui est ille beator
Quicumque IAH spectat colitque,
Principe & hoc fruitur benigno.

PSAL. CXLV.

Exaltabo te Deus meus rex.

DEO POTENTISSIMO, SAPIENTIS-
SIMO, ET MISERICORDIS-
SIMO SAC.

I Laus Dauidi suscepta.

*Carmen Dicolon Distrophon, Acrostichon ex Hebrai-
carum notarum serie, vt Hebraice habet.*

- 1 **A** tollens celebrabo meum rex magne DEVM te,
Tuumque nomen predicam perpetuo referam:
- 2 **B**landa equidem referam, referam pulcherrima gratas
In omne seculum tuo nomini & ulterius.

- 3 **I** Grandis & est I A S valde & laudandus; at idem
Quam magnus exstet, astringet nemo hominū pe-
- 4 **7** Dicet facta tua a tati, laudabit & atas, (nitus.
Exponet atque prædicans fortia gesta tua.
- 5 **7** Hoc decus eximium, tua quo fit gloria pulchra,
Narrabo, mira verba, queis te memor ipse feram.
- 6 **7** Verè etiam metuenda tua exponentque seuera
Exempla, magnitudinem commemorabo tuam.
- 7 **7** Sacra bonique tui magni memoranda profati
Exempla dicent canticis, iusticiamque tuam.
- 8 **7** Hi que I A M placidū, miserantem, naribus amplū,
Et liberalitatibus magnificis facilem.
- 9 **7** Totus & exemplis bonus I A S, denique cunctis;
Eius superque facta cuncta est miserantis amor.
- 10 **7** I A S, cuncta tua agnoscunt te facta professa;
Quin prædicabunt & pij te referentque tui:
- 11 **7** Clarum atq. amplificū regnū, tua sceptraq. dicent,
Et fortitudinem tuam proloquio referent.
- 12 **7** Laude ac terrigenis gesta illius alta docebunt,
Regni que splendorem sui, magnificumq. decus.
- 13 **7** Mundis est regnum cunctis istud quoque regnum;
Aevis potestas sæculisq. omnibus ista præest.
- 14 **7** Sanè I A S cunctos fulcitque tenetque ruenteis;
Idem recuruos erigit, quos premit anxietas.
- 15 **7** In te cuncta oculos vnum spectantia figunt,
Præbesq. cuique pabulum comodus ipse suum.
- 16 **7** Pandēs ipse manū, saturas genus omne animantū, &
Vinēs benignus quidquid his & placet & petitur.
- 17 **7** Sistet nempe viis cunctis iustissimus I A S
Suis benignus, hunc sua ergo omnia facta probet.
- 18 **7** Quin & se verè pureque vocantibus I A S
Cūctis adest, propinquo & est omnibus auxilio.
- 19 **7** Ritè optata suis faciet metuentibus; horum
Salutis auctor supplicem sentiet ille precem.
- 20 **7** Seruat & ipse suos I A S custodit amantes
Cunctos, & omnes improbos diruet ille etiam.
- 21 **7** Talem I A E laudem nostrum os persepe loquatur;
Caroque cuncta nomen hoc efferet eximium.
Illius hoc sanctum nomen per sæcula dicent;
Quidquidve sæclo & vltimo posterius fuerit.

PSAL. CXLVI.

Lauda anima mea Dominum.

● PTIMO, MAXIMO, LIBERALISSIMO,
IVSTISSIMO, AETERNO PRIN-
CIP I DEO DICAT.

I

Haleluiah.

Carmen Dicolon Tetraſtrophon.

- 1 I A M laude cole ô mens, anima ac mea,
2 I A M laude colam, vitere di m mihi,
Esse ac dum liceat, constitui piis
I A M dicere canticis.
- 3 Ah non munificis fidite vos, viro
Neu vos terrigenæ: non etenim salus
Illi est, quam validus prospiciat sibi
Auctor vel ferat alteri.
- 4 Exhibit leuis huic spiritus, inque humano
Concedet propriam: perdet ea ac dies
Huius propositum, vota que splendida,
Curas, consilia ardua.
- 5 Felix multiplici sorte Iacobidum,
Cui dux FORTIS adest auxilio efficax,
Qui vult seque suo credere PRINCIP I,
I A E & fidere prouido.
- 6 Cælos ille facit; terra ferax, mare
Atque his quidquid inest, hunc perhibent suum,
Auctorem; orbis & hunc perpetuum sui
Veri continet arbitrum.
- 7 Fraudatos liquido iudicio afficit;
Pascit quos cruciat sæna fames; cauo
I A S quosque ligant carcere vincula
Solvit, liberat ac lenat.
- 8 I A S pandit item lumina turbida
Cæcis, quosque premit, curuat & impetus,
I A S constabilit, iustitiæ probos
I A S diligit affeclas.
- 9 I A S curat item, seruat & aduenas,
Pupillum cumulat, nec viduam minus:
Toiquebitque viam, quam tenet improba
Turba & quem instituit modum.
- 10 I A S perpetui in sæcula sæculi
Regnabit tuus, ô crede Sion, bonus
P R I N C E P S, præterita vt prædicet hunc, simul
Aetas postera prædicet.

● 4

PSAL.

Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus.
LAVDVM DIVINARVM LAVDATIO EXIMIA.

Carmen Sapphicum.

- 1 **N**amque I A H psalmis celebrare pulchrum est;
Laude iucundum celebrate nostrum
P R I N C I P E M; laus hæc penitus decora
Grataque constat. 12
- 2 Auctor est I A S, Solymumque is urbem 13
Condit, & pulsos repetet legetque,
Coget ac iungens periére quotquot
Israëlitum.
- 3 Ille contractis, miseroque ruptis 14
Corde, deiectisque animo medetur,
Ac ligans acres solidat dolores
Tristitiasque his.
- 4 Siderum solus numerum recenset, 15
Singulis nomen proprium vocando;
Singulis vires, propria atque cunctis 16
Munia didit.
- 5 Noster est magnus D O M I N V S, neque impar; 17
Plurima est illi valida atque virtus,
Prouida at quam sit, numerus valebit
Ponere nullus.
- 6 Ampliatque I A S cumulatque mites; 18
Improbos idem penitus repulsos
Deicit, terram redigitque ad ipsam
Vsque ruenteis.
- 7 Inuicem cantu memorate grato, 19
Publico atque, I A M celebrem professi:
P R I N C I P I nostro resonetque vestris
Gloria psalmis.
- 8 Nubibus cælum tegit ille densis, 20
Is parat terræ pluuiam feraci,
Ille foecundat viridi supinos
Gramine montes.
- 9 Belluis escas varias dat, atri &
Filiis corui, his vbi cura matrum
Negligens voces mouet, & rogare
Cogit anhelos.
- 10 Ille equi non vim validam requirit,
Non amans curat solidè viriles
- 11 Tibias : se vult, fouet ac, timentes
Curat & I A S: Illius

Illius qui cum didicere votis
 Omnibus sanctum, placidum, benignum
 Numen & fidi & solido manentes
 Pectore poscunt.

12 Prædica vrbs IAM Solymûm, tuumque
 PRINCIPEM laudans celebra Sione,
 Quod tuis veſtes foribus valenti
 Robore firmat.

13 Prosper & natos sobolem tuamque
 Euehit, magnis cumulatque donis;
 Quos tui muri cumulant, tua & quos
 Mœnia claudunt.

14 Limitem, pacem & requiem beatam
 Is tuum ingit, statuitque; pingui
 Tritici ac multa varij medulla
 Te saturabit.

15 Legat vt terræ proprium ipse dictum,
 Currit illius properatque verbum;

16 Et niuem vt lanam, glaciemque, sparsuram
 Vt cinerem, dat.

17 Et suum frustis simile at minutis
 Is gelu canens iacit: heu feret quis
 Illius durum, stabili aut manebit
 Pectore frigus?

18 Mittet vt verbum proprium, liqueſcent
 Flante subtili, tenuique vento
 Defluent lymphæ, cadet atque vinclis
 Stilla solutis.

19 Indicat verbum proprium, refertque
 Ipse Iacob quæ statuit, sua atque
 Iura delecto populo piisque
 Israëlitis.

20 Fecit haud omni simile ipse genti, haud
 Quippe nouerunt ea quæ feruntur
 Iura mirandis celebranda semper
 Consiliis IAH.

PSAL. CXLVIII.

Laudate Dominum de cælis.

CAELESTIS GRATIAE SIGNIFICATIO ADMIRABILIS.

1 Haleluiah. *Carmen Dicolon Distrophon.*

Pincipium laudis de cælis ducite, & IAM
 In templis laudate supernis.

- 2 Hanc omnis laudate cohors, quam legat & ipse
Huncque sua omnis dicite turma.
- 3 Hunc Sol, Luna etiam celebrate, & lucida cuncta
Sidera vos hunc dicite laude.
- 4 Cæli, qui cælis incumbitis, edite laudem huic,
Quæque vnda superant quoque cælos.
- 5 His laude & nomen celebretur, numen &, I AE;
Quo sunt cuncta creata iubente.
- 6 Ille eadem statuit sacris manfira, datumque his.
Decretum transire negavit.
- 7 I AE etiam à terra reperitas dicite laudes
Vos colubri & vos infima cuncta.
- 8 Ignis, grando, niues, vapor, ac vis turbida venti
Illius qui verba facefsit.
- 9 Montes & colles omnes, lignumque ferax ac
Fructiferum & laricum genus omne.
- 10 Bellua & omne pecus, iumentaue, reptile, & alia
Quæ volueris fecat aëra pernix.
- 11 Vos terræ reges magni, & res publica cuncta,
Et proceres iurisque ministri.
- 12 Vos iuvenes lecti simul inuptæque puellæ;
Iuncti etiam puerique senesque.
- 13 Laudabunt I AE nomen, nam tollitur altum.
Id nomen, solumque supernum est.
Imminet illius decus atque honor vndique terræ,
Imminet & cælis honor ille.
- 14 Ille suo populo cornu extulit, omnibus eius
Hæc laus certa piisque bonisque est;
Israëlis natis, populo, quem nempe propinquum
Ipse sibi fecit, I A H dicite laude.

PSALMVS CXLIX.

Cantate Domino canticum nouum.

VENTURAE SALVTIS LAETITIA
PRAESENTIA.1: Haleluiah. *Carmen Dicolon Tetraſtrophon.*

- I AE carmen age o dicite vos nouum,
Hunc cærus celebri laude sonet pius;
2 Auctoriue suo gratior Israël
Festum & letitiam colet.
Fausta ac rege suo turma Sionia
Prodât multisonis gaudia plausibus.
- 3 Huius concelebrent cum citharis chori &
Nomen tympana personent.

4 I A H

4. I A 3 namque fouens vult populura suum,
Ornabitque humiles ipse saluifer:
5 Securos adiget dulce decus pios
Lectis concinere in suis.
6 Vt FORTE Mque ferat laudibus affluens
Horum guttur erit, tum gladium manus
7 Stringens ancipitem, quo populis graues
Poenas, gentibus & paret:
8 Vt reges manicis stringere, vinculis
Magnates valeant claudere ferreis:
9 Et praescripto vt eos iudicio mali
Admissi aficiant reos.
Ipse at splendor & est omnibus vnica
Virtus nempe bonis atque nitor suis,
Clarabitque pios quotquot erunt, sacrum hos
Valde, ac perpetuum decus.

PSALM. CL.

Laudate Dominum in sanctis eius.

PERORATIO GRATVLATORIA, CHRIS-
TO MVNDI SALVATORI, ATQVE
HVMANI GENERIS AMPLI-
FICATORI EFFICACISS.

- x. Haleluiah. *Carmen Sapphicum.*
L Audibus fortem celebrate in alta
Ipsius sede & folio sacrato;
Dicite hunc rerum validè efficacem
Aethere vasto.
2 Fortia atque huius celebrate gesta
Clara mortali generi, atque magnis
Laudibus magnum memorate multis
Nominibusque.
3 Cornua hunc acres resonent tubæque,
Spiritu ac pleno referat tumens hunc
Nablium, claros cithara eloquatur
Huius honores.
4 Tympana hunc laudent, alacres chorique;
Dispar hunc iunctis calamis cicuta
Rumpat; huic blandas minuatque longa
Tibia voces.
5 Tinnula hunc ludo recinant loquaci
Sistra, & hunc pulsū crepitante sinistra:
6 I A H sonet nomen, celebrètque laudes
Halitus omnis.

FINIS LIBRI PSALMORVM.